

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 29. Joannes Patriarcha Constantinopolitanus. Dioscorus Alexandrinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. qui Anastasio Imperatori a consiliis erant, A. C. 517. suaserunt, ut jam nihil moveret, quippe discrimen imminabat a Vitaliano, qui Anastasii perfidia incitatus bellum restau-
rabat. Itaque Joannes Patriarcha Jero-
solyma migrare non est compulsus.

§. XXIX.

*Joannes Patriarcha Constantinopoli-
tanus. Dioscorus Alexandrinus.*

Theoph. an. Interim novus Episcopus Sedem Con-
25. p. 138. stantinopolitanam occupabat. Mace-
Theod. Lect. donius Gangræ in loco Exilii sui e vivis
p. 565. Ni- abierat, & sepultus est in Ecclesia S. Cal-
ceph. Chr. linici. Miracula defuncti intercessione
Theoph. an. patrata crediderunt. Timotheus obiit
27. p. 140. quinta Aprilis an. 517. Agapito Consule,
postquam annis sex Constantinopoli se-
disset. In ejus locum tertia Paschatis die
id est 24. Apr. Joannes Presbyter ex Cap-
padocia ipsius Cellularius ordinatus est.
Ante ordinationem instante Imperatore
Concilium Calcedonense damnavit. At
populus magno tumultu petiit, ut Seve-
rum anathematizaret.

Eodem anno 517. Agapito Consule
Sup. §. 2. Joannes Nicajota Patriarcha Alexandri-
Theoph. an. nus Hæreticus defunctus est, postquam
p. 139. Sedem hanc tenuisset annis decem. In
ejus locum electus est Dioscorus junior
Timothei Eluri nepos. Quia vero eum
Magi-

Magistratus constituerant, populi in agris habitantes ab ejus Communione abstinuerunt, quod dicerent Episcopum non alia ratione, quam secundum Canones Apostolorum ordinari posse. Igitur Dioscorus ad Ecclesiam S. Marci se contulit, quo convenientibus Clericis secundo ordinatus est, tumque in Ecclesiam S. Joannis ad operandum Sacris transit. Theodosius Callopii filius Ægypto Præfectus & Acacius copiarum Dux aderant, cumque populus audiret Præfectum Imperatorem Anastasium laudantem ira commotus convicia in ipsum ingerere cœpit, multique eo furoris abrepti sunt, ut Præfecti filium e sella sua raptum occiderint. Acacius reos, quotquot comprehendere potuit, interfici jussit. Cum deinde Alexandriam nuncii advenissent, Imperatorem iracundia ardere, missus est Dioscorus Patriarcha, qui incensum Principis animum mitigaret. Catholici existimantes ipsum venisse, ut contra Fidem aliquid moliretur, palam Episcopum insectati sunt. Ipse placato Imperatore protinus viam domum relegit. Sub idem tempus certe regnante Anastasio Immireniani Persis subditi ad Fidem conversi sunt. Hi populi ultima Arabiæ, qua Meridiem spectat, incolebant, & iidem, qui Homerites dicebantur, esse creduntur. Illam Gentem Regina Sabæ olim ad Religionem Judæo-

Sæculum VI.
A. C. 517.

*Theod. Lect.
Lib. 2. p. 567.*

Sæculum VI. A. C. 517. Judæorum converterat, & lapsu tempo-
rum ad Idololatriam reversi erant, tunc
vero suscepta Fide Christiana volentibus
Episcopus datus.

§. XXX.

Concilium Epaunense.

Marii Chr. *Agobard.* *advers. Leg.* *Gond. Ado.* *in Chr.* In Gallia Gundebaldus Rex Burgundio-
num anno 516. Consule Petro dece-
dens Successorem reliquit filium Sigis-
mundum a S. Avito Episcopo Viennensi
anno superiore Florentio & Anthemio
Consulibus ad Fidem Catholicam con-
versum. Hic Princeps Monasterium
Agauniense seu S. Mauriti Valesiorum
ædificaverat; nempe Ecclesiam extru-
xit, & datis fundis Monasterium locuple-
tavit, quod jam prius extiterat, cum Clo-
doveo regnante S. Severinus ibi Abbas fu-
erit. Rex Sigismundus multos fundos in
diversis suarum Ditionum Provinciis si-
tos, (nam sexdecim numerantur) contu-
lit. Ut magnus ibi esset Monachorum
numerus, ex aliis Monasteriis evocati, &
in plures greges divisi, qui alternatim
cantabant, nam Psalmodym perpetuam
instituerunt. Hymnemundus toti Com-
munitati præerat. S. Avitus Dedicatio-
ne novi Monasterii ad populum dixit.

Sup. §. 5. *to. 4. Conc.* *p. 155.*

Edict. Sirm. *p. 158.*

Sub initia Regni Sigismundi, eoque
haud dubie consentiente, S. Avitus Epis-
copos suæ Provinciæ Concilium Epauni,
quam